

La tierra de Amira

Direcció: Roberto Jiménez **Guió:** Pedro García Ríos, Rodrigo Martín **País:** Espanya
Durada: 83 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Mina El Hammani, Manuel Morón, Pilar Gómez, Jorge de Juan **Música:** Claudia Lively (cançó: Javier Ruibal)
Fotografia: Tote Trenas **Distribuïdora:** Castelao Pictures **Estrena a Espanya:** 05/12/2025

No recomanada per a menors de 12 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere
Versió original en castellà

SINOPSI

El Justino és un vidu que viu apartat del món en una extensa i solitària finca on només cultiva un petit hort. L'Amira és una de tantes temporeres il·legals marroquines que busquen a Espanya un futur millor. Una nit que el Justino baixa al poble a vendre els seus tomàquets, ell l'atropella accidentalment. Els danys no són greus, però ella perd tota possibilitat de treballar, per això ell, obligat per la seva germana Araceli, li ofereix casa seva fins que es recuperi. Ella accepta per pura necessitat, amb el risc que comporta afrontar dos mons antagònics, abismats per l'edat, el sexe, la cultura o la religió. (FilmAffinity)

CRÍTICA

El poderós drama humà que conquerirà els cinemes amb Mina El Hammani

Una història valenta i commovedora sobre la trobada entre dos mons: el de l'aïllament i el de l'esperança

Filmmax presenta **La tierra de Amira**, una de les pel·lícules espanyoles més esperades de l'any, que arribarà als cinemes el **5 de desembre**. Es tracta del **primer llargmetratge de ficció** del director, guionista i productor **Roberto Jiménez** (*Atrapada*, *Caronte*), que debuta amb una mirada cinematogràfica **autèntica, compromesa i profundament humana**.

Amb un repartiment de luxe encapçalat per **Mina El Hammani** (*El Príncipe*, *Raqa*), **Manuel Morón** (*Celda 211*, *Todo sobre mi madre*), **Pilar Gómez** (*Tarde para la ira*, *Adiós*) i **Jorge de Juan** (*Abre los ojos*), la pel·lícula promet emocionar el públic amb una història que combina **realisme social, tendresa i reflexió**.

De què tracta?

El Justino, un vidu solitari que viu en una aïllada finca cultivant el seu petit hort, es creua accidentalment amb l'Amira, una jove marroquina sense papers que lluita per un futur millor a Espanya. Després d'atropellar-la sense intenció, el Justino es veu obligat —per insistència de la seva germana Araceli— a acollir-la a casa seva fins que es recuperi.

El que comença com una convivència forçada es converteix en una trobada entre dos mons oposats: la vellesa i la joventut, allò rural i migrant, la solitud i l'esperança. Una relació que transformarà tots dos i que reflecteix amb sensibilitat les tensions i la humanitat que bateguen a l'Espanya contemporània.

Una història que construeix ponts

Segons el seu director, Roberto Jiménez, **La tierra de Amira és una aposta per l'entesa i el respecte mutu**. "Vivim temps de radicalització i enfrontament -explica Jiménez-. Aquesta pel·lícula neix per bastir ponts entre el que creiem irreconciliable: entre generacions, cultures, religions i territoris. Perquè només des del diàleg i l'empatia podem construir un futur comú."

La pel·lícula traça un retrat honest de **l'Espanya buidada** i dels qui, des de l'anonimat, sostenen les seves arrels i la seva esperança. És una història sobre el xoc i la connexió, sobre la necessitat **d'entendre l'altre per entendre'ns nosaltres mateixos**.

Mario Cerdeño Salinero - loslunesseriefilos.com